

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев-уз 5/2021
18.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА, адвоката из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Пожаревцу, ради заштите узбуњивача, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж-уз 10/20 од 20.05.2021. године, у седници од 18.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж-уз 10/20 од 20.05.2021. године у делу става првог изреке којим је одбијена као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Смедереву Пуз 3/20 од 06.10.2020. године.

У преосталом делу ревизија тужиоца **ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву Пуз 3/20 од 06.10.2020. године, тужба тужиоца поднета против тужене ради заштите узбуњивача сматра се повученом. Решењем под истим бројем од 14.10.2020. године одбијен је предлог тужиоца за враћање у пређашње стање. Решењем под истим бројем од 19.10.2020. године тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове спора у износу од 16.500,00 динара. Решењем под истим бројем од 17.09.2020. године одбачена је жалба тужиоца поднета против решења о исправци Вишег суда у Смедереву Пуз 3/20 од 15.09.2020. године, као недозвољена.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж-уз 10/20 од 20.05.2021. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена првостепена решења од 06.10.2020. године и 14.10.2020. године. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење од 19.10.2020. године у делу којим је тужилац обавезан да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара, док је у преосталом делу исто решење преиначено и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 6.000,00 динара. Ставом трећим изреке укинута је првостепено решење од 17.09.2020. године и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу чл. 408., 410. став 2. и 420. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да је ревизија тужиоца делимично неоснована и делимично недозвољена.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је дана 10.07.2020. године поднео тужбу са захтевом за утврђење да су према њему због узбуњивања предузете штетне радње, и поставио је захтев за накнаду материјалне и нематеријалне штете. Тужба је поднета електронским путем. На рочиште заказано за 06.10.2020. године, нису приступили тужилац и тужена који су били уредно позвани, а изостанак није оправдан, па је донето првостепено решење од 06.10.2020. године да се тужба сматра повученом, у смислу члана 311. ЗПП. Тужиоцу је електронским путем дана 18.09.2020. године достављен позив за рочиште од 06.10.2020. године са почетком у 10.00 часова.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је нижестепеним решењима примењено материјално право, члан 311. став 2. ЗПП у вези члана 23. став 6. Закона о заштити узбуњивача и члан 436. ЗПП, када је одлучено да се тужба сматра повученом.

Ревизијом се неосновано указује да је електронска адреса са које му је достављен позив за рочиште њему била непозната, и да се не може сматрати да му је позив уредно достављен. Међутим, из списка предмета произилази да су тужиоцу током поступка и други поднесци електронски достављани са исте адресе, да их је тужилац уредно примао, те да му је на исти начин достављено и решење од 17.09.2020. године, на које је тужилац изјавио жалбу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу чл. 414. став 1. и 420. став 1. ЗПП.

Ревизија тужиоца није дозвољена у односу на део другостепеног решења којим су одбијене његове жалбе и потврђена првостепена решења од 14.10. и 19.10.2020. године.

Наиме, решењем од 14.10.2020. године одбијене је предлог тужиоца за враћање у пређашње стање, па се не ради о решењу којим се правноснажно окончава поступак, у смислу члана 420. став 1. ЗПП. Решењем од 19.10.2020. године одлучено је о трошковима парничног поступка, који нису чинили главни захтев у овој парници, па је ревизија недозвољена у смислу члана 28. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић